

Tanker etter debatten på NRK/kommentarer til høring om reservasjonsrett for leger .

Argumentasjonen til helseministeren henger ikke på greip! Argumentet om at kvinnene som vurderer å ta abort skal slippe å møte en lege som er motstander av abort, er for så vidt bra, med det gjelder jo ikke kvinner som bor i et distrikt der det ikke er en annen fastlege som vedkommende kan henvises til. Da må de finne seg i å måtte henvende seg til en lege som kanskje er imot abort! Hvorfor legger man opp til slik forskjellsbehandling?

Argumentet om at leger som er imot abort, skal slippe å henvise kvinner til abort på sykehus, er for så vidt bra, men det gjelder jo ikke leger som har praksisen sin i et distrikt der det ikke er en annen fastlege som vedkommende kan henvise kvinnen videre til. Da blir de pålagt å henvise videre mot sin samvittighet! Hvorfor legger man opp til slik forskjellsbehandling?

Disse to problemstillingene synes jeg ikke kom ordentlig fram i debatten. Hvorfor er regjeringen mer opptatt av samvittigheten til leger i sentrale strøk enn til legene i utkantskommuner? Min mening er at dersom det ikke er mulig å få til en ordning som gjelder likt for alle legene som ønsker å reservere seg, bør man ikke vedta en slik ordning. Det er i utkantskommunene legedekningen er dårligst og det der det er færrest søkere til fastlegestillingene. Nå legger regjeringen opp til en ordning som gjør det enda mindre attraktivt for enkelte leger å ha praksis som fastlege i utkantskommuner.

Høyre og FRP følger ikke opp sine lovnader i valgkampen. De har i årevis gnålt om mindre byråkrati og å gjøre det enklere for folk. Forslaget om legers reservasjonsrett medfører mer demokrati og vil gjøre det mye mer komplisert for mange av de som vurderer å ta abort. Det er tydeligvis langt mellom liv og lære også på høyresiden!

Da regjeringen etablerte seg, ble det holdt fram at nå skulle endelig Stortinget få makt igjen, etter flere år med flertallsregjeringer. Men etter å ha sett virkningen av avtalen mellom Krf., Venstre og regjeringspartiene og da spesielt den helt unødvendige særavtalen mellom Krf og regjeringspartiene, så har et lite mindretall av Sttingsrepresentantene fått en maktposisjon som fører til at vi risikerer at det blir fattet vedtak i Stortinget som et stort flertall i Stortinget er mot og som flertallet av velgermassen er i mot! Etter min mening er det en utvikling som gir stor grunn til bekymring og som fortjener en egen debatt.

Jeg mener at den avtalen som er inngått mellom regjeringspartiene og støttepartiene fører til at det i enkelte tilfelle blir et lite mindretall som får styre utvalgte deler av utviklingen i samfunnet. Dette gir grunn til bekymring. Hvordan vil dette virke på tilliten til politikken? Er det demokratisk? Jeg mener det er en risiko for at denne ordningen på sikt setter Stortingets troverdighet i fare. Har presidentskapet vurdert dette?

Både FRP og Høyre har i lang tid før valget og i valgkampen preket om hensynet til «folk flest», hva flertallet av velgerne ønsker. Det gjelder visst ikke lenger? De har tilsynelatende uten betenkeligheter forhandlet bort velgerflertallets ønsker! Og det til og med mange av sine egne velgeres ønsker. Så tildekker de med å si at det gjelder om «å gi og ta» i forhandlinger. Ja, men de har tydeligvis oversett at det ikke er greit for oss velgere at de forhandler bort velgerflertallets krav og ønsker med ett eller to minipartier som tilfeldigvis har fått en maktposisjon ved å havne i «vippeposisjon». Det er ikke demokratisk at de få prosentene som stemte på Krf, skal få gjennomslag for noe som svært få andre er for.

«Folket har talt», sa de etter valget, men overså elegant at det fortsatt er svært, svært mange som mente noe annet enn dem. Småpartiene Venstre og Krf som støtter regjeringen har på mange områder helt annen politikk enn særlig Frp, men også Høyre. Det i seg selv, skaper stor uklarhet om hva velgerne egentlig har ment. Det at et lite flertall stemte på det borgerlige alternativet, betyr ikke at de så for seg at det vil ende opp med dette abortreservasjons-forslaget. En regjering som i denne saken ikke har flertallet i Stortinget og vel heller ikke flertallet av velgerne med seg og som attpå til ikke har flertall innen sine egne partier, sliter svært med troverdigheten. Argumentet om at det handler om «å gi og ta» holder ikke «vann» i denne sammenhengen. Det virker bare dumt. De eneste som var fornuftige i denne sammenheng var Venstre som ikke gikk med på denne delen av avtalen, og ære være dem for det. Det bekrefter imidlertid at den særavtalen som ble inngått med Krf, egentlig var helt unødvendig.

Det er greit at man forhandler om retningen på politikken, men når de har gitt etter i noe som i den store sammenhengen er en liten bagatell og som det allerede på forhandlingsstadiet, burde vært klart for Høyre og Frp at det var et solid flertall i velgermassen mot, burde de avslått det kravet. De har jo i mange år påstått at de vet mye bedre hva «folk flest ønsker og vil» enn venstresiden. Det har de nå demonstrert at de ikke har. Det er udemokratisk å forhandle bort flertallsoppfatningen i en sak som dette. Erna har visst ennå ikke forstått dette så arrogant som hun opptrer i media i denne saken. Tenk at hun som representerer et parti som har gått til valg og lovet oss større valgfrihet, så kort etter valget klager over at vi viser vår mening i det offentlige rom og attpå til påstår at det vi som ikke forstår hva saken egentlig dreier seg om! Maken til frekkhet skal en lete lenge etter!

Venstre og Krf er vippepartier. Det betyr at de hadde valget mellom å støtte en borgerlig eller en sosialistisk regjering. Jeg trodde da at de i forhandlingene med Høyre/Frp ville ha prioritert saker som var viktig for dem og som de ville ha fått flertall for med støtte av venstresiden, men som Høyre/Frp ikke var så for. Det ville vært å balansere folkemeningen og å respektere velgerne. Det å fremme saksaker som helt klart ikke hadde flertall i Stortinget eller i velgermassen, og som det ikke en gang var flertall for innen den borgerlige delen av Stortingsrepresentantene, er svært trangsynt og egoistisk. Det virker lite troverdig når regjeringen argumenterer med at her dreier seg om «å gi og ta». I denne saken er det bare Krf som har fått noe om enn kanskje litt mindre enn de hadde forestilt seg. Jeg nekter å tro at Krf ville ha brutt forhandlingene om de ikke hadde fått gjennomslag i denne sære saken. Ergo var særavtalen med Krf helt unødvendig.

De partiene som gikk til valg på «mindre byråkrati» og forenkling for borgerne, har gitt byråkrati og mange andre en masse ekstraarbeid med denne saken. Jeg tror denne saken har ført til mye helt unødvendig bruk av «skattebetalernes penger.» Det er skrevet høringsnotat hvor man har strevd for å finne en brukbar argumentasjon og begrunnelse for forslaget. En rekke offentlige instanser må bruke tid på høringssaken. Blir det gjennomført vil det føre til mer byråkrati i kommunene i og med at kommunenes administrasjon må vurdere om fastlegen kan få reservere seg og om det er andre leger som kan over den arbeidsoppgaven. Det fører også til mer bytte av fastlege med det ekstra arbeid det medfører for et allerede belastet helsevesen.

For de som vurderer å ta abort, fører det til at prosessen blir mer komplisert. De må i en vanskelig situasjon slite for å få den bistanden og veiledningen de har krav på. Det gir ikke økt frihet. Det vil ikke oppleves som et «enklere samfunn». Jeg gratulerer regjeringen med å ha brutt de største valgløftene sine, før de etablerte regjeringen. Det er virkelig godt gjort!

Petter Jensen